

mere eller mindre, saa at det blev et Slumpetref, hvad de forskjellige Egne i Landet kom til at betale for deres Baner. Jeg udtaler selvfølgelig ikke nogen Dadel over de Koncessionshavere, som alt have sat slige Foretagender i Gang; jeg er kjender tvertimod for Silkeborg—Herningbanens Vedkommende, at der er arbeidet med rastløs Utrættelighed af den vedkommende Koncessionshaver, og at han har paataget sig et Arbeide, som Ingen i Grunden troede, han vilde faae Noget ud af. Det er altsaa ikke de Enkelte, jeg figter til; jeg har kun villet udtale den almindelige Regel, at enten vil der ikke komme Noget ud af Jernbaneprojekter undtagen Udgifter og unyttige eller rettere skadelige Forhaabninger for den vedkommende Egn, eller ogsaa kommer der Noget ud deraf, men de forskjellige Egne i Landet komme da meget ulige med, alt eftersom de ere mere eller mindre villige til at yde deres Bidrag, mere eller mindre opsatte paa at faae Foretagendet sat igjennem. Jeg tror derfor, det er meget gaavnligt, der bliver gjort en Ende paa de private Amlæg, og jeg kan ikke se Andet, end at Regjeringens Forlangende af 10,000 Kr. til Undersøgelser er meget beskedent. Det er heller ikke Summen, som det ærede Mindretal vil tillivs, men man vil derved antyde, som der staar i Betænkningen, at der skal gaas mere forsigtig frem, tilbels paa Grund af de finansielle Krav, som stilles til Staten paa mange andre Samsundsomvaader (Dam: Hør!) Det ærede Medlem siger Hør, men jeg vil dog gjøre opmaerkksom paa, at vi have et temmelig godt Overflud trods Jernbanebygningerne. Jeg ser derfor ikke nogen Fare ved, at vi vedblive dermed i samme Omfang som hidtil, idet jeg tror, at der endda vil blive nok tilovers til andre Foretagender, da Udgifterne til Forsvarsvæsenet jo ikke paataentes udrebe af Overfludet (Winther: Hør!) Ja, jeg skal her indstøde den Parenthes, at denne Udtalelse ikke maa betragtes saaledes, som om jeg ikke vilde give Noget til Forsvarsvæsenet, thi det vil jeg, som det ærede Medlem veed, jo nok, men som bekjendt i Forbindelse med en ny Stat. Jeg kan altsaa som sagt ikke se, at de finansielle Krav, der stilles, medføre, at der skulde være nogen Fare ved, at fortsætte med Jernbanebygning som hidtil. Jeg forstaar heller ikke ganske, hvad det ærede Mindretal egentlig mener, naar det siger, at vi skulle herester gaa forsigtig frem ved Bevilling af nye Jernbaneanlæg, thi deri ligger egentlig, at vi hidtil ikke skulde være gaaede forsigtig frem. Jeg for mit Vedkommende tror, at man er gaaet meget forsigtigt frem for Statsbanernes Vedkommende. Uforsigtigheden skulde snarere ligge paa et andet Punkt; maasse den blev udvist den Gang, vi slog ind paa den anden Vej, som vi nu ere i Færd med at forlabe. (D. Christensen: Hør!) Lige over for det ærede Medlem, som har en saa levende Interesse for de jydsk-synske Baner, skal

jeg bemærke, hvad jeg tror ved en anden Leilighed at have gobtgjort, at Stjøllenderne snarere ere begunstigede paa Sydernes Beføstning end omvendt, men det skal jeg ikke nu rippe op i. Jeg forstaar altsaa ikke Udtrykket „forsigtig“, og jeg vil derfor bede den ærede Forsamling at være forsigtig med at følge det ærede Mindretal, thi dets Forslag betyder ganske vist, at man saa omtrent skal standse nu med Jernbanebygninger. Det siges egentlig ogsaa i Betænkningen under Nr. 47, thi Meningen af den Udtalelse er jo, at der skal være et Slags Pusterum, men et saadant Pusterum tror jeg ikke er fornødent og heller ikke heldigt. — Endvidere skal jeg tilføie et Par Bemærkninger med Hensyn til Betænkningens Nr. 58. Det vil ses, at der gives til „Tidskrift for Bivaal“ 100 Kr. og til Understøttelse af Bivaalforeningens Virksomhed 200 Kr. Det ærede Thing vil erindre, at Andragenderne om denne Sag ere i forskellige Aar blenne henvisste til Indenrigsministeren. Nu kan det jo ikke negtes, at den høitagtede Indenrigsminister er impedkommet Foreningen noget mere end tidligere, thi tidligere fik den kun 100 Kr., men jeg maa dog finde, at en Sum af 150 Rdl. er meget lidt til en Virksomhed, som jeg tror hører til de heldigste, betreffende Husflid. Vi give ganske gode Bidrag til Husfliden, og det finder jeg rigtig under visse Forudsætninger, men er der en Husflid, som virkelig er gaavnlig, er det Bivaalen, og jeg tror, at Landet i det Hele, særlig Husmandsklassen, skylder Bivaalforeningen meget for det Standpunkt, hvorpaa den har bragt Bivaalen, ikke blot med Hensyn til selve Aalen, men ogsaa med Hensyn til Forædling og Forbedring af Produktet. Jeg vil derfor tillade mig at henlede den høitagtede Ministers Opmaerkksomhed paa, om han ikke skulde mene, at det Bidrag, der gives, er for ringe. I saa Henseende findes der jo ogsaa en Henstilling i Betænkningen.

Jugerslev: Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til Betænkningens Nr. 45, hvor det ærede Flertal udtaler, at den Mand, der udfører Kontrollen ved nye Jernbaneanlæg, i sin Person forener tre Stillinger. Jeg tror, at dette tilbels beror paa en Misforstaaelse, idet der i hvert Fald kun kunde være Tale om en dobbelt Virksomhed og ikke om noget som helst Afhængighedsforhold til selve Entreprenuerne. Om en dobbelt Stilling er der ganske vist Tale, idet den Vedkommende kontrollerer saa vel paa Statens som paa Koncessionshavernes Vegne. Fra et formelt Synspunkt kan der jo vel gjøres Indsendinger herimod, men, som min ærede Eidemand (Scavenius) allerede har bemærket, praktisk taget kunde det dog være, at det var en heldig Forening, og jeg tror, at man vel maa lægge Mærke til de faktiske Forhold, under hvilke denne Forening hidtil har fundet Sted. Jeg skal gjøre opmaerkksom paa, at mit Kjendskab til denne Sag hidrører fra, at jeg